

כל מי שראה את הסרט הסנדק, או שקרא את דון קורליאונה ושאר הספרות על נושא זה, יודע שר המאפייה האמריקאית אינה גוף מנוולטי, עם מנהיג יחיד. היא מאורגנת מישפחות מישפחות, כשכל "מישפחה" שמה מבוצר משרה.

במשך שנים רבות, היתה נושה בין ה"מישפחות" מילחמת-אחים מתמדת. באזורי-הספר בין השכונות הניו-יורקיות לחמו, "ההיילים" של ה"מישפחות" המקור מית היריבות אלה כאלה. אנשי-שיקאגו ניסו לפלוש לגיריורק ונהדפו.

אולם ברבות הימים הגיעו כל ה"סנדקים" למסקנה שזה ביזבז משוע.

הם לא התאחרו, חליה. אבל הם הקימו דבר הקרוי באולם המיסחר, "קארטל", ושהאמי ריקאים הרבוקו לו את הכינוי "הסינדיקאט".

זוהי מעין קונפדרציה של כנופיות-המאפיה. היא מנוהלת על-ידי ועד-עליון של הסנדקים העיקריים. ההחלטות שלו הן מחייבות וסופיות, והן מסתיימות בדרך כלל בהוצאתו להורג של מפרה-המרות.

זוהי שיטה יעילה והסכונית. יש המייחסים אותה למוחו היהודי של מאיר לנסקי.

היא מאפשרת לכל "מישפחה" לחסל את יריבותיה הקטנות, להשתלט על העסקים החור קיים באזוריה, ולארגן את עולם הרצח, החור הסחיטה, הזנות, ההימורים והסמים על בסיס מיסחרי מודרני.

איני יודע אם ראשי המישפחות המיפלגות בישראל ראו את הסנדק, או קראו את הספר.

יתכן שלא היה צורך בכך. יש בארץ מוחות רבים העולים על מוחו של מאיר לנסקי.

על כל פנים, המיפלגות הגדולות בארץ מקבלות יותר ויותר ציביון של "מישפחה", והתפתחות היחסים ביניהן דומה יותר ויותר למה שקרה במאפיה האמריקאית.

פעם, לפני הרבה-שנים, היתה נושה מילחמה בין מיפ לגות אלה. רביזיוניסטים לחמו במפא"יניקים. חרות איר-גנה מהומות-דמים בשערי הכנסת, הדתיים קראו למיל-חמת-קודש, מפ"ם עלתה על באריקאדות.

אפשר לראות את התצלומים בארכיונים. הם צהובים ודהו, כמו תצלומי אל קאפונה וחבריו בימי שיקאגו.

הסנדק: אחוז-חסימה פרימיטיבי

אחוז-חסימה הוא שיטה אלימה לחיסול יריבים בלתי נוחים. הוא דומה להוצאה-להורג באמצעות תת-מיקלע. אפשר להשיג את המטרה בירי אחד. למשל: על-ידי אחוז-חסימה שייחלל אוטומטית את כל הגופים הפוליטיים שאינם שייכים לסינדיקאט. למשל חסימה של 6%.

אפשר להשיג את אותה המטרה באופן הדרגתי. למשל: להעלות את החסימה תחילה ל-2% או 3% כדי לחסל את היריבים הפעילים ביותר, ולאחר מכן להעלותה עוד ועוד עד לתיקרה הרצויה.

זוהי שיטה חדה וחלקה. בארץ, שבה תלוי כמעט כל אדם בחסרי השיטון, ושבה כל אמי צעו הכוח, הכסף והתקשורת נמצאים בידי הסינדיקאט, אין לשום סיעה אופוזיציונית אמיתית הפוכו להגיע בעתיד הקרוב לאחוז גבוה של הבחורים.

ממילא יהוסלו כל סיעות האופוזיציה. השחיטה תהיה פשוטה וטוטאלית.

משום כך מושכת שיטה זו את הטיפוסים הברוטא-ליים ביותר בכל אחד משלושת הקארטלים, אך זוחה את הנשמות היותר עדינות.

כך מתגלה פרצופם האמיתי של כמה מן הבוסים, שנראו עד כה חייכניים וחביבים. כמו כפרט.

בקארטל העיקרי, המערך, נסתבר לפתע שבין ה"יונים" המושבעים ביותר, המהמהמות כל הימים לשלום ולצדק, מצויים כמה מן החסידים הנלהבים ביותר של שיטת הגנגסטרים.

יש להם שותפים חמודים בקרב הבוסים של גחל, אנשי ההגות הליברלית העמוקה וההדר הלאומי. מתחת לדגל המתנופף של האלטרנטיבה, הם יושבים עם הבוסים של "מפא"י-לשעבר" (אספה לשעבר!) ומתמקחים עימם כמו בוועידת גונבי-סוסים. (משמח לראות שמנחם בגין לא ליכלך את עצמו בקוננויה זו.)

הסינדיקאט עדיין לא החליט. אבל הנשק מוכן לפעולה.

בינתיים כבר נמצאת מזימה אחרת בתהליכים של הוצאה-לפעול. זוהי מזימת גזילת-ה"עודפים". הדבר מסוכך מאוד. אדם נורמלי, שאינו

חבר קורליאונה

שייך לסינדיקאט, כמעט ואינו מסוגל להבין את התייחסותם.

בפשוטות, נראה העניין כך: אחרי כל בחירות, בעת חלוקת המנדטים, מסתבר כי רק כ-115 מקומות זכו במיספר מלא של הקולות הדרושים. שאר המקומות מתחלקים על פי "עודפי הקולות".

עד כה היתה הרשימה בעלת העודף הגדול ביותר זוכה במנדט הראשון מאלה, וכן הלאה. לכל הרשימות היו סיכויים שווים. בכנסת הנוכחית זכו הסיעות ה"קטנות בששה מנדטים כאלה.

השבוע העביר הסינדיקאט בכנסת הצעת חוק המשנה את שיטת החישוב. השיטה החדשה היא מסוככת מאוד, אך התוצאה שלה פשוטה ביותר: כל המנדטים האלה יימסרו להכא לשלושת הקארטלים הגדולים.

אילו היתה שיטה זו קיימת בבחירות האחרונות, היו כל הסיעות בנות שני המנדטים (העולם הזה — כוח חדש, המרכז החופשי, פא"י) מאבדות את המנדט השני שלהן. הן היו נשארות סיעות-יחיד.

באותו שבוע נתפרסם בעיתונות כי גולדה מאיר ופינחס ספיר סבורים שיש להעלות את אחוז-החסימה כך שלא תהיה בכנסת סיעה של פחות משני מנדטים. כך מתקשרות המזימות: אחרי המנדטים, "העודפים" תגזלו מן הסיעות האלה את המנדט השני, תבוא החסימה ותגדש אותם כליל.

דון ספיר ודונה גודרה עוד יכולים לדמד את הסנדקים פרק כשיטות מתוחכמות.

החברה האמריקאית מנסה בימים אלה להתקומם נגד המאפיה שלה. היא יודעת שמאחורי ההוי הרומנטי, המתואר בסרט, מתחבא עולם וזועתי של גיוון, אלימות ושחיתות.

בארץ עוד לא ברור לציבור מה עומד מאחורי מיסטר הסינדיקאט: הקפאת השילטון של קומץ עסקנים שאיש לא בחר בהם, השחיתות וההסתאבות הכרוכה בכך, חסימת הדרך בכני ל משבירוח רענן, כל כוח חדש. דון קורליאונה גוסס, אבל החבר קורליאונה חי מאוד.

הוא הדין לגבי סינדיקאט המיפלגות הגדולות בארץ. המישחק הדמוקרטי בכל אחת מהן הוא בדיוק זה — מישחק. בשום מיפלגה גדולה אין לקבוצה מתמדת שמץ של סיכוי להפיל את הקבוצה השלטת במיפלגתה, כי לרשותו זו עומד המנגנון האדיר, המשופע בכספי השלל. רק כאשר חברי הקבוצה השלטת מתקוטטים בינם לבין עצמם, ומשתמשים בכספי השלל איש נגד רעהו (כפי שקורה עכשיו במפד"ל) יש מאבק פנימי אמיתי.

בבחירות האחרונות לכנסת קיבל המערך 632,035 קולות. אולם ל-632,035 אורחים טובים אלה יש אותה השפעה על ענייני המערך כמו שיש לאזרח המצוי בניו-יורק על "מישפחתו" של דון קורליאונה.

אין להם השפעה כלשהי על מדיניות המופי דגה ומעשיה, ואף לא על הרכבת רשימת מועי מדיה לכנסת. הם, "נותנים את קודם" לרשימה, אך אין הם "בוחרים" בה.

במיפלגה שולטת קבוצה קטנה של סנדקים וקאפואים. שעלו לגדולה בדרך-לא-דרך, המחזיקים בידם את ה"מוסדות" והעושים בהם כמתוך שלהם.

הקטנות ביניהם ("מולחמות היהודים") אינן שונות מן הקטנות בכך מישפחה ובכל "מישפחה". מול כל איום מכפנים ומכוחין הם מאוחרים ומלוכדים.

אולם התועלת העיקרית שמפיקים הסנדקים מקיום הסינדיקאט בארה"ב טמונה בחיסול כל יריב — חוקי או בלתי-חוקי — העלול להצר את צעדיהם. הסינדיקאט של הסנדקים הגדולים חיסל לא רק את כל הכנופיות הקטנות, אלא גם כל התי ארגנות פוליטית של שומרי-חוק, שניסו לשים קץ להשתוללות הכנופיות.

למצב זה אנו מתקרבים עכשיו בארץ. בימים אלה מתבשלים במיטבחי שלושת הקארטלים המיפלגתיים הגדולים כמה מזימות, שנועדו כולם להשיג מטרה אחת: לחסל את יריבי הסינדיקאט, להקנות לו מנופול מוחלט בזירה הציבורית.

בראש המזימות עומדת הקוננויה של אחוזי החסימה.

אבל מה שאין השכל עושה, עושה הזמן. ומוזה שנים רבות התארגנו המיפלגות הגדולות בקארטלים, והקארטלים הקימו סינדיקאט.

המערך הוא קרטל של שתי מיפלגות, והצי תריסר סיעות-לשעבריות. גח"ל הוא קארטל של שתי מיפלגות. המפד"ל הוא קארטל של חמש-שש סיעות. השונאות או את זו. שלושת הקארטלים האלה יצרו בהדרגה את הסינדיקאט, שבו שותף, למען השלום והנחיות, גם השמש הליברלי-העצמאי.

בסינדיקאט מחולקים השטחים והתפקידים, וגם השלל.

בידי המערך מסור כל השילטון במדינה. על כל עמדות-המפתח שלו. השכונה המקומית שלו היא ההסי תדרות ו"תנועת העבודה", על כל מיפעליה הכלכליים.

בידי המפד"ל מסור חלק וטר שררה. השכונה המקומית שלה היא הציבור הדתי, והמערכת הכלכלית העצומה של המימסד הדתי המאורגן, החל בבנקים וכלה בבתי-כנסת.

בידי גח"ל מסור התפקיד המכובד הנצחי של "האופו" וזימה של הוד מלכותה", עם כל הכיבודים וההנאות הכרוכות בכך. השכונה המקומית שלו היא "הציבור האורח", כולל חלק מן המערכת הכלכלית של "היוזמה הפרטית", המקבלת הטבות כלכליות עצומות מירי האוצר.

בין השלושה מתחלקים כספי הסוכנות היהודית, התקציבים הממשלתיים ושלו עשר רות הציבורית האחרים, המעבירים את כספי הציבור לידי המיפלגות.

קמת הסינדיקאט של מישפחות המאפיה הקלה על כל סנדק-חבר לשלוט באחוזתו.

דון קורליאונה לא נבחר מעולם בבחירות דמוקרטיות. הוא השתלט בממלכתו בכוח ה"זרוע", האקרה וההתימיקלע.

כל עוד היתה נושה מילחמת-הכנופיות, יכלו הקאי פואים בכל "מישפחה" להתקשר עם הסנדק של מישפחה יריבה, ולהתמרד בעזרתו. כיום, במציאות הסינדיקאט, זה קשה מאד. כי כל דון יכול עכשיו להיעזר בדושים האחרים כדי לחסל מרידה פנימית.